

тряба да има планетата, що слѣдва подиръ Сатурна. Това подтвърдѣние на законътъ Боде, когото той предложилъ по рано отъ откриванието на Урана, навело иако астрономы връхъ мысътъ, че задъ Марса тряба да сѫществува планета, разстоянието на която съответствува на числото 2,8, кое излазя спорѣдъ законътъ на Боде. Това мнѣніе ся оправдало съвършенно: На 1-й Януарий 1801 год. Пиацци въ Палермо открылъ телескопическѣтъ планетъ Церера, на която разстоянието отъ слънцето е равно 2,77, което твърдѣ на близо доближава къмъ числото 2,8, което дава законътъ на Боде. Подиръ откриванието на Цереръ, почти въ сѫщото разстояние отъ слънцето, до 1807 год. быле открытии юще три планеты: Паллада, Юнона и Веста, а отъ 1856 год. до днешно време сѫ открытии около стотина малки планеты, разстоянието на които ся заключава между 2 и 3. Сичкытѣ тѣзъ планеты ся наричатъ астероиды. Най послѣ въ 1846 год. юще по недалечъ отъ Урана била открыта нова планета Нептунъ. За откриванието ѝ науката е длѣжна на французскій астрономъ Леверрье, който съ помощътъ на исчислението узкалъ мястото ѹ връхъ небето, дѣто тя била намѣрена отъ Берлинскій астрономъ Галле. Разстоянието на Нептуна отъ слънцето е равно 30,04 и вече значително си различава отъ числото 38,0, което спорѣдъ законътъ на Боде, тряба да има планетата, що слѣдва задъ Урана.

111. ФИЗИЧЕСКА НАПРАВА НА ПЛАНЕТИТЪ МЕРКУРІЙ. Тѣзи планета, като ся намира близо до слънцето, вижда ся сутрѣнъ въ зари, и отъ това съ голамъ трудъ може да ся забелѣжи съ прости очи. Въ силнѣтъ телескопы Меркурий представлява фазы, които сѫ сходни съ фазитѣ на Венеръ и доказватъ въртѣнието му около слънцето. Видимътъ му жгълевъ диаметъ ся изменява отъ $5''$ до $12''$. Истинскій му диаметъ съставя почти $\frac{2}{5}$ отъ диаметътъ на земѣтъ; обемътъ $\frac{1}{17}$ отъ обемътъ на земѣтъ. Меркурий ся обръща около слънцето за 88 дни и около осьтъ за 24 часа; осъта на обръщанието е наведена къмъ орбитѣтъ почти сѫщо така, какъто осъта на земѣтъ къмъ еклиптикѣтъ; отъ това върху него тряба да има годишни времена, които приличатъ на нашите, само че сѫ четири пъти по късъ. Предполагатъ че Меркурий е заобиколенъ отъ густъ атмосферъ, която предизвиква връхъ повърхностътъ му слънчовиятъ топ-